

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

D

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Auent. juxta quem fuit expositus. Res ejus gestas vide latius apud Xenophontem in Pardia. Herod. & Iulian. lib. 1. ¶ Fuit præterea ejusdem nominis poëta, quidam Theodosii junioris temporibus, ab Eudoxia imperatoris uxore propter ingenii felicitatem ad summos honores evectus. Postremo fractus factus in Coryleo Phrygiæ, Leone imperante diem obiit. Et Suida.

Cyrc, sive Cura, x. sive Stephano, Oppidum est Colchidis, Medæe patria, teste Stephano, herbis veneficis in primis famosa.

Cyrcus, a, um, adjectivum, sive Cyrcus. Unde Virgo Cyrcæ appellatur Medea à Valerio Flacco lib. 6.

Cyrcia, id est, sive Cyrcia. Propert. lib. 2. Non hic herba valet, non hic nocturna Cyrcia.

Cyrcum, sive Cyrcum, Verbs Cretæ. Steph.

Cyrcorum, Ptolemæo, Coryrum Plinio, Cappadociæ oppidum, hodie Cyrcia. Vide ne à Cyrcio monte dicatur.

Cyrcium, sive Cyrcium, Verbs Oenotrorum mediterranea: gentile Cyrciotes vel Cyrcinus. Steph.

Cyrcia, orum, pen. prod. sive Cyrcia, Vulgò Cyrcia, Insula est contra Cretam, ut scribit Strabo, quinq; millia à Malæa promontorio distans, in quam ferunt Venereum primum vectam concha marina: unde & Cytherea sive Cyrcia dicta est. Virgil. lib. 10. Est Paphos Idaliumq; mihi, sunt alia Cythera. Idem: Parce metu Cytherea, manent immota tuorum Fata tibi. Degenerat tamen hoc derivativum à natura sui primitivi: corripit enim secundam syllabam, quæ in primitivo producit. Hanc insulam Porphyriam vocat Aristoteles, Porphyrida Plinius, à purpurarum præstantia. De ea enim lib. 4. cap. 12. sic scribit: Cythera (inquit) cum oppido in Laconico sinu, antea Porphyria appellata. Hæc sita est à Malæa promontorio v. m. passuum aequis, propter angustias ibi navium, ambitu. Hæc Plin. Hesiodus in Theogonia tradit Veneream ab oppido Cytheream cognominatam: Servius autem ab insula cognominatam tradit.

Cyrcia, a, um, adjectivum nomen possessivum, sive Cyrcia: ut Neëat Cytheriacum, quod pro suavitate Venerea ponitur.

Cyrcia, pen. prod. sive Cyrcia, Nobilissima meretrix fuit, liberta Volumentis, quæ eodem tempore floruit quo Origo, & Arbustula meretrices. Hanc Cornelius Gallus poëta supra modum adamavit: quo tamen spreto Antonium in Galliam sequuta est. Hanc Virgil. Aeglog. 10. Gallum consolans, conmutato nomine Lycoridem vocat. Auctor Servius.

Cyrcionides, sive Cyrcionides, Musæ dicuntur à saltu, cui Cyrcion nomen est. Vide Cyrcionem sic scribendum.

Cyrcion, Mons est Bœotia, non longe à Thebis, Apollini & Musis sacer, à quo Cyrcionides dicitur. [Ger. En Berg in Bœotia den Musen, und Apollin zugeeignet.] In eo quoq; Bacchi sacra celebrabant. Virg. 3. Georg.

Rumpere moras: vocat in genti clamore Cyrcion.

Hinc quoq; Cythera & Cythereus, a, um. Vide supra Cyrcionem, sive Cyrcionem sic scribendum est.

Cyrcion, sive Cyrcion, Vicus in Pædionide tribu, inde Cyrcionis, Stephan.

Cyrcion, sive Cyrcion, Stephan. Insula est ex Cycladibus, à Cyrcion primo habitatore sic appellata. Alio nomine Ophiusa, ac Dryopis. Ex hac insula Timantes pictor ortus est, qui ab ea Cyrcionis dicitur. ¶ Cyrcionis, sive Cyrcionis calamitates, sive Cyrcionis, Zenodotus Aristotelem autorem citat Cyrcionis usq; adeo divexatos, afflictosq; fuisse ab Amphitryone, ut in proverbium abiierint, sive Cyrcionis, pro maximis cladibus & immensis calamitatibus.

Cyrcionis, a, um, sive Cyrcionis, possessivum, ut Timantus pictor Cyrcionis dicitur. Steph. juxta Dryopem unam Cycladam sitam scribit, & ipsam quoque sic nominatam fuisse. Meminit etiam Pomp. lib. 2. & Ovid. 7. Metam. Floratæq; Syron Cyrcion, planamq; Seriphon.

Cyrcion, sive Cyrcion, Verbs Thessaliæ: civis Cyrcionis, Steph.

Cyrcionum, sive Cyrcionum, una ex tribus Bœotia civitatibus: gentile Cyrcionis, Stephan.

Cyrcion, sive Cyrcion, Insula Arabiæ, ubi copiosus lapis invenitur. Plin. lib. 6. cap. 29.

Cyrcion, per y in prima syllaba, pen. prod. sive Cyrcion, Mons Paphlagonia, in quo buxus plurima nascebatur: unde & buxifer à Camillo dicitur. Virgil. 2. Georg. Et jurat undantem buxo spectare Cyrcionum. Ab hoc, quæ buxica sunt, Cyrcionia dicitur. Ovid. 4. Metam. Sæpè Cyrcionia diducit pectine crines, ¶ Fuit & Cyrcion, sive Cyrcion civitas, Sinopensum emporium à Cyrcio Phryxi filio conditum & appellatum, ut ex Ephori sententia refert Strabo lib. 12.

Cyrcionis, sive Cyrcionis, Atheniensis philosophus in Mathematica & in cæteris scientiis excellentissimus, præcipue in Geometrica.

Cyrcion, sive Cyrcion, Vulgò Cyrcion, sive Cyrcion, Insula in Pro-

pontide, duobus pontibus juxta continenti, habens urbem ejusdem nominis, mœnibus, arce, & turribus marmoreis: cui nomen indidit Cyrcion rex, quem Iason per imprudentiã interemit. De hac Ovid. lib. 1. Fastor. Hinc Propontiacis hærentem Cyrcion oris, Cyrcionæ Aemoniæ nobile gætis opus. Fuit hæc civitas magnitudine & pulchritudine cù primis Asiæ urbibus comparanda, paci & bello apta, tribus armamentariis inclita, quorum aliud armorum, aliud instrumentorum, aliud frumenti erat receptaculum. ¶ Verùm Pius Papa in Asiâ hanc Cyrcionem appellat, non Cyrcionem. Et de Cyrcio sic scribit Nuncquid Cyrcion nobis non satis constat, aded claritatem rebus adimunt tempora, & nos homunciones diurnam quærimus in hoc seculo gloriam, quam potentissima civitates retinere non poterunt. Propert. lib. 3. Frigida tam multos placuit tibi Cyrcion annos. ¶ Cyrcion, Stephan. urbs est Propontidis in Chersoneso sita: alio nomine sive Cyrcion: id est, Vrsorū insula appellata. Homerus Cyrcion habitatores, Doliones vocat. De Chersoneso vide supra.

Cyrcionem, Bithyniæ nobilis civitas: nomen (inquit Pöponius lib. 1.) Cyrcionem indidit, quem à Minyis imprudentibus, quum Colchos peterent, solum acie, casumq; accipimus. Hæc civitas Mela. Hæc civitas arce, mœnibus, portu, turribus marmoreis Asiaticæ plagæ littora illustrat, ut scribit Florus in bello Mithridatico, lib. 3. Libera illa aliquando, & agris dives, multoq; in honore à Romanis habita. Lege Strab. lib. 12. De Cyrcio Valer. Argon. lib. 2.

Nec procul ad tenuis fugit confinia ponti

Urbs placidis demissa jugis, rex divinis agri Cyrcion, &c.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

Cyrcionia, Denominativum est à Cyrcio Propontidis insula. sive Cyrcionia, sive Cyrcionia, sive Cyrcionia. De re scilicet scilicet scilicet. Nam hi nummi olim celebres erant, quod eleganter sculpti viderentur. Representabant altera parte Cyrcionem deorū matrem facie muliebri: altera, leonis imaginem. Aut magis videtur fore locum proverbium, quum hominem significamus inæqualem ac sui dissimilem: aut qui longè aliud agat quam pax se ferat: quemadmodum Cyrcionem ex uno latere Cyrcionem ostendebant effeminatam: ex altero leonem. Stateris valebat XXVIII drachmas Atticæ: unde & de re magni pretii videtur posse dici.

De morte Cyrcionis regis vide eundem Valerium lib. 3. Argonaut. & Hermolzum super cap. 32. lib. 5. Plinii.

D

Dacæ, Dacæ, sive Stephano, Populi sunt Scythiæ, ex genere Nomadum, ut auctor est Servius in illud Virgil. 8. Aen. Indomitq; Dacæ, & pontem indignatur Araxes.

Dacæ, sive Dacia, Ger. En Landtschaft in Europa gegen Mittel an Thracien gesess / heist jetzt Watachia. Pol. Wosoksa sarmia. Vng. Dacia erceg. Regio Scythiæ Europæ, quam quidam Thraciæ partem, quidam contemnant dicunt. Hæc (ut Ptolemæus scribit lib. 3. cap. 8.) ad Septentrionem Carpatho monte à Sarmatia dividitur: ad Occidentem Tibisco fluvio ab Iazygibus Metanastis: ad Meridiem ad Ortum usq; ad Danubium extenditur. Hujus regionis populi Daci, sive Daci, dicuntur olim etiam Davi, teste Strabon. lib. 7. Getis proximi ad ortum: à quibus servilia Davorū & Getarum nomina Athenienses acceperunt. Unde in Comœdiis servi introduci solent, Davi & Getæ nominati. Hodie hæc regio divisa est in quatuor partes. In Valachia utramq; Moldaviam nimirum & Transalpinam, versus Septentrionem. In Bulgariam sive Mæsiam inferiorem à parte Orientali. In Serviam sive Bosnam, quæ & Myfia superior vocata est à parte Meridionali. Et deniq; in Transylvaniam, Bisserabde à parte Occidentali, quæ divisa est in Schytuliam, Septem castra, & Vniam partes nimirum quam navo Vngarica incolit. Hi Romani semper reluctabantur. Virg. 8. Aen. Indomitq; Dacæ, & pontem indignatur Araxes. Stantus: frena teneant Rhetæus & attoniti vident domus ædua Daci.

Dacæ, sive Dacia, Ger. En Landtschaft in Europa gegen Mittel an Thracien gesess / heist jetzt Watachia. Pol. Wosoksa sarmia. Vng. Dacia erceg. Regio Scythiæ Europæ, quam quidam Thraciæ partem, quidam contemnant dicunt. Hæc (ut Ptolemæus scribit lib. 3. cap. 8.) ad Septentrionem Carpatho monte à Sarmatia dividitur: ad Occidentem Tibisco fluvio ab Iazygibus Metanastis: ad Meridiem ad Ortum usq; ad Danubium extenditur. Hujus regionis populi Daci, sive Daci, dicuntur olim etiam Davi, teste Strabon. lib. 7. Getis proximi ad ortum: à quibus servilia Davorū & Getarum nomina Athenienses acceperunt. Unde in Comœdiis servi introduci solent, Davi & Getæ nominati. Hodie hæc regio divisa est in quatuor partes. In Valachia utramq; Moldaviam nimirum & Transalpinam, versus Septentrionem. In Bulgariam sive Mæsiam inferiorem à parte Orientali. In Serviam sive Bosnam, quæ & Myfia superior vocata est à parte Meridionali. Et deniq; in Transylvaniam, Bisserabde à parte Occidentali, quæ divisa est in Schytuliam, Septem castra, & Vniam partes nimirum quam navo Vngarica incolit. Hi Romani semper reluctabantur. Virg. 8. Aen. Indomitq; Dacæ, & pontem indignatur Araxes. Stantus: frena teneant Rhetæus & attoniti vident domus ædua Daci.

Dacæ, sive Dacia, Ger. En Landtschaft in Europa gegen Mittel an Thracien gesess / heist jetzt Watachia. Pol. Wosoksa sarmia. Vng. Dacia erceg. Regio Scythiæ Europæ, quam quidam Thraciæ partem, quidam contemnant dicunt. Hæc (ut Ptolemæus scribit lib. 3. cap. 8.) ad Septentrionem Carpatho monte à Sarmatia dividitur: ad Occidentem Tibisco fluvio ab Iazygibus Metanastis: ad Meridiem ad Ortum usq; ad Danubium extenditur. Hujus regionis populi Daci, sive Daci, dicuntur olim etiam Davi, teste Strabon. lib. 7. Getis proximi ad ortum: à quibus servilia Davorū & Getarum nomina Athenienses acceperunt. Unde in Comœdiis servi introduci solent, Davi & Getæ nominati. Hodie hæc regio divisa est in quatuor partes. In Valachia utramq; Moldaviam nimirum & Transalpinam, versus Septentrionem. In Bulgariam sive Mæsiam inferiorem à parte Orientali. In Serviam sive Bosnam, quæ & Myfia superior vocata est à parte Meridionali. Et deniq; in Transylvaniam, Bisserabde à parte Occidentali, quæ divisa est in Schytuliam, Septem castra, & Vniam partes nimirum quam navo Vngarica incolit. Hi Romani semper reluctabantur. Virg. 8. A

Dædala, neutri generis, *Ἰθάκη*, Vrbis Lyciæ, ita appellata à monte vicino, seu à Dædalo ibi sepulto, quum cum coluber aquaticus ex amne Nino in paludem egressus momordisset, Plin. li. 5. cap. 27. Meminit etiam Steph. Cui Dædala etiã Rhodi civitas est, sive regionem alia India, & alia Crete.

Dædala, *Ἰθάκη*, Vrbis Italiæ à Dædalo condita, quæ nunc Italia vocatur, Steph.

Dædalidæ, *Ἰθάκη*, tribus Cæropidis vicus, Steph.

Dædalu, pen. corr. [*Ἰθάκη*]. Ger. Ein gefühler Weidmischer von Weiden, welcher allerlei Instrumente als Segen, Hobel, Boer, ic. erfunden hat. Atheniësis faber egregius, Icarus pater, qui feram, asciam, perpendiculum, terebram, glutinum, ichthyocolam invenit, malumq; & antennam navi imposuit. Hic accusatus quod Perdicem sororis filium interemisset, iudicii metu in Cretam fugit, ubi Labyrinthum fabricavit, cui Minotaurus includeretur, opus portentosissimum humani ingenii. Dicitur Dædalu (ut quidam existimant) *Ἰθάκη* *Ἰθάκη*, quod est variare, seu ornare. Alii hoc verbum à Dædalo der. vatum putat, ob multiplex, variumq; ingeniu hominis, propter quod Græci *Ἰθάκη* vanum dicit, & ingeniosum. Lucretius quoq; terram ob rerum, artificiorumq; varietatem, Dædalum nominati Ennius simili modo Minervam: Virg. Cæc. Plautus Logodædalos vocavit, qui dolium celant scemonis ornatu. *Ἰθάκη* ali. *Ἰθάκη* *Ἰθάκη*. Dicit solitum ubi alioqui non satis idoneus ad negotium cõficiendum, artis alicujus, aut auxilii accessione adjugetur, i. e. quæ quis urgente necessitate ad nova confugit consilia. *Ἰθάκη* opera, *Ἰθάκη* *Ἰθάκη*, dicuntur quæ novo artificio fabricata sunt & admirando. *Ἰθάκη* Remigius Dædalici, ad celebritatẽ significandam. Plaut. in Amph. dixit pro volatu.

Dæmogorgon, *Ἰθάκη*, Latine dicitur deus terræ: quo nomine veteres intelligebant naturam rerum omnium matrem & alicem.

Dæmon, Dæmonicus, Dæmonium. Vide in APPELL.

Dædale, *Ἰθάκη*, gens Thraciæ, Steph.

Dædorus, vir Trojanus apud Homerum.

Dahippus, *Ἰθάκη*, Statuarius nobilis, cujus opera enumerat Plin. lib. 34. cap. 8.

Dal, *Ἰθάκη*, Perisarum populi, omnes pastores, Herod. lib. 2.

Dalmata, *Ἰθάκη*, Ger. Ein Landtschaft d. Weibsch. Wardt, sohet an Macedonien und das Adriatische Meer. Vulgo *Ἰθάκη* de mar. Pol. *Ἰθάκη* *Ἰθάκη*. Vng. *Ἰθάκη*.] Regis Illyrici, cõtermina Liburniæ versus Occidentem: qua Dalmatæ, *Ἰθάκη* dicti sunt populi, qui (ut Appianus scribit) domiti Ab Augusto fuit. In ea laetra civitas insignis rerum abundantia, & Epidaurus hodie *Ἰθάκη* dicitur.

Dalmata, x. pen. corr. [*Ἰθάκη*]. Pol. *Ἰθάκη*. Vng. *Ἰθάκη*.] Qui ex Dalmatia est. Mart. lib. 10. & ex eadem Vdo Dalmata gaudio sequens.

Dalmatæ, ca. cum, [Pol. *Ἰθάκη*. Vng. *Ἰθάκη*.] Sueton. in August. Externa bella duo perse gessit, Dalmaticum adolefcens adhuc, & Cantabricum.

Dalmatæ, *Ἰθάκη*, Dalmatarum vestibus indutus. Lampr. in Commod. Dalmaticatus in publicum processit.

Damæ, *Ἰθάκη*, populi juxta Ichthyophagos, Steph.

Damascus, *Ἰθάκη*, Sigæus historicus Herodoti tempore ante bellum Peloponnesiacum, scripsit de rebus in Græcia gestis: præterea de majoribus eorum, qui ad Trojam profecti sunt, & de poetis, & sophistis, aliq; complura. *Ἰθάκη* alius eodẽ nomine, Stoicus philosophus Simplicii & Elamitæ familiaris, qui sub Iustiniano principe viguit Scripsit Cõmentarios in Platonem, & alia quæ enumerantur à Suida.

Damascus, [*Ἰθάκη*]. Ger. Die Hauptstadt in Syrien. Vrbis nobilissima, caput Syriæ: unde Damascena, *Ἰθάκη* pruna, autore Plin. lib. 13. dicta creduntur & Regio ipsa Damascene, quæ totam illam Syriæ partem complectitur, quæ adiacet Libano monti.

Damasthymus, *Ἰθάκη*, Candaulis filius fuit, unus è duobus Xerxis Perisarum regis, quum Græciæ bellum inferret, teste Herod. lib. 7.

Dameas, Nobilis statuarius, autore Plin. lib. 34. cap. 8.

Damianus Ephesius, *Ἰθάκη*, Sophista nobilis, circa M. Antonini principis tempora, divitiis ac potentia inter suos præditus, viros doctos liberalitate profecutus est: eloquentiæ quoq; genus secundum naturam imitatus. Autor Philostratus in Sophistis.

Damocles, *Ἰθάκη*, Nomen proprium unius ex assentatoribus Dionysii.

Damocrita, *Ἰθάκη*, Matrona fuit Spartana, Alcippi civis classimi uxor, quæ quum virum ab eis, qui contrarias in Republica partes forebant in exilium adium sequi prohiberentur, filiaq; jam viro matris edicto publico nubere prohiberentur, ne ex his quispiam Alcippi ultor nasceretur: concepit animo facinus supra omnẽ muliebrem audaciam. Nam quum

ex more formosæ primariæ noctu in andronem quendam sacerorum causa convenissent, Damocrita à filiabus adura, magnam vim lignorum quæ ad sacrificia parata erant, ad fores congestis, ignemq; iniecit, ut intus omnes exureret. Accurrenibus deinde auxilio viris, illa filias primùm: deinde etiam seipsam interfecit. Ex narrationibus amatoris Plutarchi.

Damocritas, cum diphthongo *Ἰθάκη*. Nomen patris de quo Virg. in Bucol. Dic mihi Damocrita.

Damôn, *Ἰθάκη*, Nomen Philosophi Pythagorici, qui cum Pythia arctissimo amicitia vinculo constrictus fuit. De quo ita Cic. lib. 3. Offic. Damonem & Pythiam Pythagoreus hoc animo inter se fuisse, ut quum eorum alteri Dionysius tyrannus diem necis destinasset, & is qui morti additus esset, paucos sibi dies commendandum suorum causa postulasset, vas factus est alter sistendi eius, ut si ille non revertisset ad diem moriendum esset sibi ipsi: qui quum ad diem se recepisset, admiratus eorum fidem Tyrannus, petivit ut se ad amicitiam certium ascriberent.

Damophila, *Ἰθάκη*, Lesbica poetria fuit, Sapphus contaneæ, cujus meminit Philostratus in vita Apollonii.

Damophilus, *Ἰθάκη*, Sophista cujusdam nomen est, qui sub M. Antonio principe floruit. Autor Suidas.

Damoftratus, *Ἰθάκη*, Historicus, scripsit de piscibus libros xx. Suidas.

Damoxenus, *Ἰθάκη*, Atheniensis comicus, cujus fabula nonnullæ memorantur ab Athenæo in Dipnosophis.

Damyndas, Vir fuit Macedo, teste Plutarcho.

Dan, *Ἰθάκη*, Vicus est in quarto à Panade milliaro centibus Tyrum, qui usq; hodie sic vocatur: terminus ladae provincie ad Septentrionem: de quo & Iordanis flumen triumphat, à loco sortitus est nomen, for quippe fluvium, sive rivum Hebræi vocant.

Danæ, per tres syllabas, [*Ἰθάκη*]. Ger. Ein Tochter Aoniæ, welche Jupiter geschicket hat als er sich in ein Ovidium rügen verurtheilt hat. Nomen Acrisis filia, quæ à Iove in auri imbri effigem converso compressa, Pericam peperit, qui avum suum occidit. Ovid. 2. de Trist. Quid Danaë, Danaëq; nutus, matremq; Lyæi.

Danais, *Ἰθάκη*, Aegypti frater, Argivorum rex, qui anno 6. gressioni populi Israel trigesimo secundo: Seneo tegeppullo, Argos tenuit, ibiq; quinquaginta annos regnavit: genuit quinquaginta filias, quæ ab avi nomine Behides dictæ sunt. Hæ una nocte viros suos Aegypti filios intersecut præter unam Hypermetram, quæ Lenam matrem servavit: Vnde apud inferos supplicii loco illis præscriptum est, dolium perculsum aqua implere, è quo tantundem effluat quantum infundatur. Inde originem traxit proverbium: Dolium Dardalum: quod in avaro competit, quorum avantia nihil est satis: aut in prodigos, quotu profusioni ne ipse quide Padolus satisfaciat: aut in homines futiles, qui arcana fidei sue credita non queunt continere. Hæc videtur alluisse Parmeno apud Terentium: Plenus timarum sum hæc arq; illud perfluo.

Dania, [*Ἰθάκη*]. Ger. Danmarck. Septentrionalis Oceani peninsula est, maritimæ Saxonie lateri adhaerens: quæ olim Cimber habitabant, quos postea Marius delevit: in littoribus innumere conantes.

Dantes, Poeta florentinus, regum & principum amonici datus, cujus vitam scribit Volater. lib. 2.

Dantiicum, Nobile Poloniz emponium est, ad mare suum, ubi Vistula amnis in Oceanum influit: Germani sua lingua vocant *Dantiik* Pol. *Dantiik*. Vng. *Dantiik*.

Danubius, [*Ἰθάκη*]. Ger. Die Donau. Pol. *Danay*. Vng. *Danay*.] Maximus Europæ fluvius, qui ortus in jugis Adnobiæ montis Germaniæ, ex adverso Raurici Gallie oppidi, multis ultra Alpes millibus, ac per innumeras lapsas gentes Danabio nomine, immenso aquarum ductu, ubi primùm Illyricum alluit, litte appellatur, sexaginta annibus receptis, medio semet eorum eorum navigabilis, in Pontum vastis sex fluminibus evolvit. Hæc Plin. lib. 4. cap. 12. Vbi Adnobiæ vocat locum fontis, quod nomen videtur esse factum ab eo, quod Germani dicit Ein Kis hoc est, vallem cultam inter montes & saltus: in rebus tamen codicibus scribitur Adnobia quod ad locum facturiginis propius congruit, qui dicitur Dan der Bar. Fontes ejus sunt ad Pagum Dona. singe, qui toto humidi circumdant septuaginta quinq; passus ambitu suo conficit, ostium habet duorum passuum, & postquam ab ostio erumpit, hinc crecescit in fluvium latitudinis quatuor passuum, qui non procul ab origine recipit duos rivulos magnitudinis ejusdem, quorum alter vocatur à Germanis *Prigen*: alter *Regen*. Hæc ad militare Italicum, ubi pagum Pfora alluit, transiit: pont passuum centum & sexaginta De Danubio sic Dionysius: Adnoba mons istro pater est: cadit Adnobæ in ara Flumen, in Eoos autem convolvitur axes, Luxinog; salo provolvitur: ora per æquor

Quæ

Quisq; vomunt ampem, &c. & Ammianus quoq; libro 22. Annis (inquit) Daoubius oncos prope Rauracos montes, limitibus Rheticus per latiorē orbem protensus, ex sexaginta navigabiles perdecipiens fluvijs, septem ostijs per hec Srythicum latus erumpit in mare, &c. Hunc, secundum post Nilum facit Antonius, & Ovid. lib. 4. de Ponto, ubi de Scythia fluminibus.

Daphnē, Δαφνῆ, Penei fluvij filia fuit, quæ quum vim Apollinis non posset effugere, implosato paterno nomine, conversa est in laurū. Vide Ovid. lib. 1. Metam. & Est item Daphne ingens lucas, & opacus, xs. stadiis distans ab Antiochia Syriæ, aquis fontanis irriguus, in cuius medio sanum est asyllum Apollinis. Autor Strabo lib. 15. Stephanus præterea aliquot alia eiusdem nominis loca cōmemorat, quæ vide apud ipsum.

Daphnis, Δαφνίς, Fuit, teste Servio, Mercurij filius, in Sicilia natus, juvenis formosissimus, qui primus Bucolicū carnē invenisse dicitur: postremū luminibus capere est, quod ebrius cū aliena femina congestus esset, ut prædictū ei fuerat à nymphis. Autor Suidas. & Fuit & Daphnis, Δαφνίς, Steph. Antiochiæ suburbanū, quod octoginta stadiorum ambitu claudēbatur, ut ait Strabo. & Lyciæ præterea castellū fuit: & alia prope Pelusium à copia laurorum illic nascentium: & suburbanum, in ore Ponti ad sinistram, quod Sergiū vocant, in ipsis Ponti faucibus ad dextram naviganti portus, autor Steph. Daphnis ad ostium Nili Pelusiacum reddit Herodotus.

Daphnites, pen. prod. Δαφνίτης, dicitur Apollo Ammonius.

Daphnus, Δαφνός, vel Δαφνίσιος, & urbs Phocica, Steph.

Daphnusius, Δαφνυσίος, Palus prope Olympum Bithynum, Stephan.

Daphnus, Tribus vicina Cō, Steph.

Daphnudium, Δαφνυδίων, Prope Rhegium est, Thracibus vicinum. Est & Aegypti vicus, Steph.

Daphnobytes, Δαφνυβύτης, populi, Steph.

Daradus, Πτολεμαῖο, fluvius est Asiæ, quem aliquot literis in sine abiectis, Plinius Darat vocat lib. 5. cap. 1.

Dare, Δαρεῖς, munitissimum castellum Anasafii civitatis, cuius cives Dateni, aliis Dardæ per duplex.

Dardania, Δαρδανία, Urbs in Bætria, Steph.

Dardæ, Δαρδαῖοι, Indici populi sunt, qui sub Dariade contra Dionysium pugnarunt, Steph.

Dardanius, Δαρδανίος, Electæ, Iovisq; filii nomen, qui quum Isium fratrem interemisset, inde fugiens in Samothraciam primū, & deinde in Asiā venit, lo caq; tenuit Helleponto proxima: urbemq; ibi Dardanum condidit, regionemq; totā Dardaniam appellavit: quam postea Tros Eochithonii filius Trojam appellavit. Tros autem filius fuit Ius, qui urbem regiam à se Ilium appellavit. Ius verò Laomedontē filium genuit, qui pater fuit Priami. Virgil. 3. Aen. Dardanus Iliacæ primus pater urbis & autor.

Dardani, Δαρδάνιοι, Qui omnia præmunt, ut aliquando carius vendant: [αὐτῶν δὲ ὄνομα. Ger. Burtlauffer. Pol. Dardanijs. Vng. Dardani. fiker. Ang. Dardani. fiker. fiker. fiker.] dicti à Dardano quodam contaminatissimo & profligatissimo mago, à quo etiā Dardaniæ artes à Columella vocantur magicæ. Eius sunt verba: Atsi nulla valet medicina repellere pellem, Dardaniæ veniunt artes.

Dardanium, Δαρδανίσιον, Genus ornamenti, quod lacertis adhibebatur. Plin. lib. 33. cap. 3. Cujus sceleris nos coarguimus illum primū, qui auro dignitatem per anulos fecit, ut habeat in lacertis jam quidam & viti quod à Dardanis venit: itaque & Dardanium vocabatur.

Dares, εἰς, Δαρεῖς, Historicus Phrygius fuit, qui primus bellum Trojanum, cui ipse interfuerat, Græcè cōscripsit, quod postea à Cornelio Nepote in Latinam linguam versum fuit. & Fuit item Dares quidam ex comitibus Aenæ, qui cum Entello Siculo castrum certamine congressus succubuit: ut refert Virg. 5. Aeneid. Hinc locus factus proverbio apud Hieronymum ad Augustum: Dares Entellum provocat. Conveniet uti si quando quispiam juvenili temeritate lacesset aliquem nō perinde promptum ad suscipiendam certamen, verūm intolerandum, si semel incit.

Daridæus, Δαριδάειος, Persarū rex fuit eo tempore, quo Apollonius Tyaneus ad Indos per Persidem iter fecit: hoc est, tempore Tiberii, Caii, & Claudii imperatorum.

Daridna, Δαριδνα, urbs Paphlagoniæ, Steph. Δαριδνα.

Darioritum, Δαρριόριον, Vulgò Venno, Oppidum est Venetorum in Gallia Lugdunensi ad Oceanum situm: teste Ptol. lib. 2. cap. 7. Sunt qui existant idem esse cum eo, quod Galli vocant Venno in Britanniæ.

Daristane, Δαριστανῆς, urbs Persica, Steph.

Darix, Δαριξ, populi quidam, Steph.

Darius, Δαριῖος, [Δαριῖος, Δαριῖος, Δαριῖος. Ger. Ein König in Persia.] Nomen regis Persarum, qui triginta sex annos regnavit: cui Xerxes filius ex Atosa Cyn filia successit in regnum. Fuit & al-

ter ejusdem nominis Persarum rex, qui Alexandri adolescentiam despiciatam habens, bello eum aggressus est: quem tamen Alexander exiguis copiis facile profligavit. Darius verò instaurato exercitu, prælio iterum congressus, ægrè fuga sibi salutem quaesivit, uxore & filiabus hostiū prædæ relictis. Post hæc de pacis conditionibus cum Alexandro agens, quam nihil impetrasset, redintegratis copiis tertio congregitur: tandemq; victus, quum se fuga victori eripere conaretur, à suis comprehensus est, & trucidatus. Hoc nomen habet peoultimam productam: quoniam apud Græcos scribitur per Δαριθονγum. Claudianus in Epist. ad Adrianum: Darium famuli manibus doluisse percipitum.

Dariæus, πεν. prod. Δαριῖος, Numisma præsum, Darii imagine percussum.

Darix, Δαριξ, populi juxta rubrum mare, Steph.

Darsania, Δαρσανία, urbs India, ubi uno die mulieres vestem contextunt, Steph.

Darsis, Δαρσις, populi Thraciæ, Steph.

Daruernum, Δαρυερνόν, Vulgò Deauver, Portus est Britannicæ insulæ: unde brevissimus est ad Caletes trajectus. Autor Prol. lib. 2. cap. 3.

Darus, Πτολεμαῖο, Est fluvius Pannoniæ inferioris, quem Plin. lib. 3. cap. 25. Dravum appellat: hodie Maram vocant.

Dascylus, Βιθυνιῆς, oppidū, Plin. & Pomp. lib. 1. Ptolem. Strab. & Stephanus Dascylium nominant, Δασκυλίον, vicinumq; lacum Dascylyticum.

Dassarethæ, Δασαρηθῆς, Thraciæ populi, quos à tergo Epiro junctos Plinius scribit. De his Mela libro 2. in descriptione Thraciæ.

Dastylis, Δαστυλῖς, Fuit Gygis regis pater, teste Herod. lib. hist. 1.

Dares, Δαρεῖς, Vnus fuit e duobus Daris, qui, teste Herodot. lib. 6. bello apud Marathonem victus est.

Datum, Δατῆς, Urbs Thraciæ: cives Datenei, Steph. vide PHILIPPI.

Darylepti, Δαρυλεπτιῶν, Populi Thraciæ, Steph.

Dave, Δαβῆς, Urbs Arabiæ, Steph. Gentilia, Davæus, Davenus, Davites.

Daulis, Νυμφῆ, quæ Daulidi urbi nomen, Steph.

Daulis, Δαυλίς, vel Daulis, Πτολεμαῖο, Oppidum Phocidiæ fuit, olim sub ditione Tercij regis Thracum: Unde Philomela ab Ovidio Daulia dicitur, quod in Daulide urbe in avem sui nominis fuerit conversa. Desset (inquit) Thraci cum Daulias ales Iym.

Daunium, Δαυνίον, Urbs Italiæ. & Est & Daunium murus Thraciæ, Stephanus.

Daunotichitæ, Δαυνοτιχίται, Nomē, Stephanus in Scempha.

Daunus, Δαυνός, Filius fuit Pilumni & Danaës, & avus Turni, qui in Apulia regnavit: quo etiam regio illa, Daunia dicta est. & Alter fuit Daunus prioris filius, qui ex Venilia sorore amara Turnum suscepit. Virg. lib. 12. Daunus miserere senectæ & Est quoque fluvij nomen in Apulia: unde Horatius lib. 3. Carm. Ode 33: Qua pauper aquæ Daunus agrestium Regnator populorum.

Dauri, Δαυρίοι, Italiæ populi, à Dauno duce Diomedis focero victi: horum oppidum est Salapia: Annibalidis meretricio amore incitum, ut scribit Plin. lib. 3. cap. 11.

Dauris, Δαυρίς, Vulgò Puglia pugiana, Apulia, à Dauno Illyricæ gentis claro viro, Diomedis focero, qui eam condidit.

Daurises, Δαυρισῆς, Hero doto circa finem libri sexti, unus ex Darsi ducibus fortissimus, ejusdemq; gener, qui in insidiis à Caris cæsus est.

Daufara, Δαυφάρῃ, Urbs circa Eshedam, Steph.

Deboaseth, Δεβοασεθ, oppidum tribus Zabulon in litore maris inter Ptolemaida & Carmelum promontorium. Iosuz 29.

Decapolis, Δεκάπολις, [Δεκάπολις. Ger. Ein Land eschallt in Syrien hat den Namen von zehn Städten. Pol. Dyzhaci prod. Syria.] Regio Syria: Iudææ proxima: ita dicta à numero oppidorum, quæ sunt Damacus, Opaton, Philadelphia, Rhaphana, Scythopolis, antea Nyfa. Gaddara, Hippon, Dion, Pella, Galata, Canatha. Eadem & Decapolitana regio appellatur à Plinio, libro 5. capite 18.

Decates, Δεκατες, Populi Liguriæ. Plin. lib. 3. cap. 51. Ligurum celeberrimi ultra Alpes Salyi, Decates, Oxybi.

Decelia, Δεκελία, pen. prod. Δεκελία, Agri Attici locus est in tibu Hippothoonide: cujus frequens metio est apud Thucydidem.

Decentii, Δεκεντιοί, Pannoniæ populi, à Decennio Magni filio, Magnenti fratre, Steph.

Decianus, Δεκιανός, Viri proprium, qui fuit ex Emerita Hispaniæ oppido.

Decietum, Δεκιετῆς, Urbs Italiæ, Steph. vide DECEATES.

Decius, Δεκιός, à decem, Viti proprium: quemadmodum à H 2 quinq;

modum iisdem vasculis, & poculorum vice in convivis, & clypeorum vice in bellis utebantur. Nam Delphicus gladius ad eum modum erat fabricatus, ut eodem simul & sacras matarent victimas, & nocentes afficerent supplicio. Meminerit huius adagii Eurip. in Trag. & Arist. in Polit. lib. 1. tum De partibus Anim. lib. 4.

Delphica vasa, Vide in APPELL. Delphicus Mons, Fons est insignis apud Delphos: Delphus vero, Δελφία, urbs Arcadiae est. Versusque auctor Sceph.

Delta, [Δ.] Ger. Des Demerische Insel; wie der Griechische Buchst. Δ. so der Nilus in Egypten maist an dem ort da er sich ansetzt in seine ansatzung stellet. Insula est in Nilo Aegypti fluvio, non procul ab Alexandria: ita dicta, quod dicitur Graece Δ. imaginem referat. Hieron. lib. 4. bell. Civil. Locum, inquit, est illarum ferè regionum nobilissimus, non longe ab Alexandria, qui nominatur Delta, quod nomen à similitudine literae cepit. Nam patris quaedam fluminis Nili derivata inter se duobus riuibus, paulatim medium inter se spatium relinquens, diversissimo ad litus intervallo à mari adiungitur. Est item Delta nomen urbis non procul à Syria, teste Stephano.

Delta dicitur, pen. prod. Δ. Signum est in caelo supra Aetiae caput positum, triangulari figura Δ. Graecae literae imaginem referens, à qua etiam nomen habet, duobus aquis lateribus, uno breviori, in unoquoque angulo stellam habens. Cic. in Arati Phaenomen. Deltoion dicitur Graeci Quod soliti, simili quia forma litera claret.

Demades, Δεμαδης, Atheniensis orator fuit, Demosthenis amicus, eiq. adversas in Republica partes fovens. Nihil enim aliud Demosthenes quam patriae libertatem spectabat, ille ex Macedonum gratia potentiam quaerebat & opes. Hunc iam etate confectum & ex nimio luxu ad summam iam inopiam redactum, cavillatus est Antipater victimis caelis similem esse, de quibus nihil nisi lingua jam superest. Vide Plutarch. in vita Demosthenis.

Democritus, Δεμοκριτος, Nomen viri proprium apud Plaut. in Afin. & significat popularem & idiotam.

Demaratus, Δεμαρατος, Lacedaemoniorum dux fuit, qui quum Athenienses apud quos exulabat, regens adversus Lacedaemonios bellum parare animadvertisset, plus se patriae, quamvis ingrata, debere ratus, quam prius amicitiae omnium quae agebatur civem suos fecit certiores. Vixit autem tempore Philippi regis Macedonum. Alius fuit (ut scribit T. Livius lib. 1. ab Urbe) Corinthius negotiator dives, qui ob seditiones domo profugus, tyrannidem Cypseli fugiens, in Hetruriam commigravit, compertatis opibus luculentis; qui à Tarquiniculis Hetruriae populis exceptus, Tarquinium Primum regem populi Romani ex illustri Hetrusca uxore genuit. Huc comitatus sunt duo ex Corintho filios, Euripus & Eugranus, à quibus Italiae traditum phallicum hoc est, figuram artem ferunt.

Demarchus, Δεμαρχος, Prin. cepti populi, aut Tribuni plebis dicitur. Spartianus in vita Adriani: Fuit Demarchus in patria sua, Athenis Archon.

Demeter, pen. prod. Δεμητηρ, dicta est Ceres, quasi Gameter: id est, terre mater. Hinc apud Galen. lib. 2. de Alimentis, legitur, Demetria signavit est, Cerealia, & frumentaria.

Demetrius, Δεμητριος, Vulgo Dimitriada, Thessaliae oppidum est, quod prius Pagasa dicebatur. Auctor Plin. lib. 4. cap. 8. Stephanus à Demetrio rege dictam putat, qui ea in ora regnavit, & civitates quotquot sub Pelio erant, evenit. Idem alteram eiusdem nominis urbem in Macedonia collocat: & tertiam in Perside juxta Arbelum.

Demetrius, Δεμητριος, Locus in finibus Thessaliae, circa campum Crocotum & Amphrysium fluvium. Est praeterea eiusdem nominis civitas in Aeolide, teste Stephano.

Demetrius, Δεμητριος, Antigonis Macedonum regis filius & patris in regno successit, qui propter insignem in expugnandis urbibus virtutem, maxime vero hoc est, urbium expugnatore dictus est. Hic post Alexandrum praeter alios Macedonas nomine ac virtute clarus, transiisse Euphrate, Babyloniā occupavit: Athenas Callandi, Ptolemaeque impeno liberavit: Cyprum, victo Ptolemaeo navali praelio, recepit: Pnythum ab oppugnatione Thessaliae repressit. Postremo quum bellum adversus Antiochum suscepisset, acie victus, vivus in illius potestatem pervenit: & in Chersoneso liberae custodiae permisit, quum majorem voluptatum, quam salutis rationem haberet, morbo ex incontinentia correptus, perit. Hunc Plutarchus in Parallelis cum Antonio Triumviro in contentione adducit. Fuit & alius Demetrius Phalerus, Theophrasti discipulus, qui ob eximias virtutes Atheniensibus praefatus annis decem, trecentisque sexaginta statuis aereis honoratus est. Hic (ut Plutarchus inquit) monerat Ptolemaum regem, ut de regno, imperioque, libros sibi compararet atque perlegeret. Quae enim amici non audent monere reges, haec in libris scripta

sunt. De hoc sic scribit Cicero in Bruto: Demetrius Phalerus eruditissimus quidem ille omnium horum, sed non tam armis institutus, quam palaestra. Itaque delectabat magis Athenienses, quam inflammabat. Procellerat enim in solem & pulverem, non ut è militari tabernaculo, sed ut è Theophrasti doctissimi hominis umbraculis. Hic primus inflexit orationem, eamque mollem, teneramque reddidit, & suavis, sicuti fuit, videtur maluit, quam gravis. Fuit praeter hos & Demetrius Syrus, dicendi magister non ignobilis: cuius etiam meminit Cicero in Bruto.

Democedes, penult. prod. Δεμοκεδης, Fuit Crotoniata, medicus illustris, qui quum inter Darii captivos esset, & Darius ipse ob luxuriam pedem graviter egrotaret, ita ut iam septem dies, noctesque, in somnes egisset, nec à medicis ullis juvaretur, ductus in medium Democedes vinculis compedibus, Darii penitus liberavit: dehinc summo in honore apud regem habitus est.

Demochares, Δεμοχαρης, Ger. Ein Redner von Athen an Schone (er John Demosthenis). Orator Atheniensis, Demosthenis ex socore nepos: qui missus cum aliis ad Philippum regem Legatus, petenti regi quid gratum Atheniensibus facere posset: Si (inquit) te suspendas. Indignantibus ob eam rem ceteris, Rex dimisit in colorem: Vos (inquit) ceteris) tenuitate Atheniensibus, quos censent superiores, qui talia dicunt, an qui audiunt patienter. Haec Seneca lib. 3. de Ira. Hic etiam historiam earum rerum quae gesta erant sua etate Athenis, non tam historico, quam oratorio genere scripsit. Auctor Cic. in Bruto.

Democles, Δεμοκλιος, sive (ut apud Valerium legitur) Damocles, adulatoris cuiusdam nomen fuit, qui quum coram Dionysio regum felicitatem supra modum exaggerasset, quod & splendidissime amicitur, & lautissime victaret, Rex qualesi vellet suam cum eo conditionem permutare. Quumq. annuisset, ornatum regia purpura iussit eum accumbere, mensae omni genere deliciarum copiosissime instructae: sed supra caput sicutum enses de tenuissimo filo iussit suspendi. Metuens itaque Democles, ne fracto filo ensis sibi in caput recideret, maluit ad primum vitæ genus redire, quam tam manifestum vitæ adve periculum, intellexit: quod res erat, regum vitam in speciem quidem felicissimam videri: si tamen propriis inspicias, plene esse solitudinis & periculi.

Democritus, Δεμοκριτος, Fuit nothus Priami, qui velocissimos patris equos apud Abydum custodiebat. Hunc Ulysses in bello intercepit, ut est apud Homer. lib. 4. Iliad.

Democritus, Δεμοκριτος, Insignis athleta fuit, qui consistens in circulo à se circumscripto, à nemine loco moveri poterat. Fuit & alter Democritus insignis architectus Alexandri Magni etate, qui illius iussu Alexandriam in Aegypto metatus est. Suidas.

Democritus, pen. cor. Δεμοκριτος, Ger. Ein Philosophus welcher ab allen quæstionibus vna Mensurablen wasen lasset. Nomen philosophi Abderitæ, qui accepta à fratribus natu majoribus paternæ hereditatis portione, cognoscendarum rerum cupiditate accensus, bonam orbis partem peragravit. Postea in patriam reversus, cum summa inopia, in horulo juxta suæ urbis muros, se ad solas rerum naturas contemplantas contulit. De hoc memoriae proditum est, quod quocumque fortunæ casu, & mutabilium rerum auditu, in risum solvebatur, sicut Heraclitus in Heremunde Gelasinus nominatus est. Tandem, teste Cic. lib. 1. Tuscul. se occidit, ut naturæ secreta subtilius rimaretur. Agebat centesimum & nonum annum quum mortuus est. Dixit omnia ex atomis fieri, ac plures esse mundos, & corruptibiles. Fuit theologiam ac astrologiam didicisse à Magis & Chaldeis: cum gymnosophistis quoque congressus est. In omni denique Philosophiæ genere adeo profecit, ut Pentathlos, sive Quinquertio dici posset. Namque naturalia, moralia, mathematica, liberales disciplinas, artiumque, omnium peritiam callebat. Hunc Plin. virum sagacem, & vitæ utilissimum fuisse refert, sed nimio juvandi morales studio prolapsum. Constat patre locupletissimo natum fuisse, ut qui totis Xerxis copiis epulum dederit.

Demodocus, Δεμοδοκος, Nomen citharcedi, quem Hom. lib. 8. Odyss. inducit in convivio Alcinoi regis Phæacum citharæ plectantem, & simul accinentem.

Demolchus, Syracusanus comicus, Epicharmi medici filius, docuit fabulas quatuordecim lingua Dorica. Suidas.

Demosthenes, Δεμοσθενης, Philosophus insignis fuit Adriani temporibus, pecuniae contemptor, & omnis sollicitudinis expertus: Nihil sibi unquam vitæ parabat: sed quum eluriret, quam domum primum aperiam offendeat, ingressus iubeat sibi cibum apponi. Ceteratus decessit, & funere publico est elatus, ut refert Lucianus.

Demoneus, Δεμονιος, Insula est circa Chalcedonem, in qua cyanus lapis, chryso colla, & aurum invenitur, si Stephano credimus.

Dēmōnīcā, *deygnis* Ephesia mulier fuit eo tempore quo Gal- li Senones omnem Europam infestabant, qua cupiditate au- ri capta Brenno hostiū duci Ephesum prodidit. Hanc Plutarchus in Paral. cum Tarpeia puella comparat.

Dēmōphōn, *ontis*, *deygnis*, vel Demophon per contra- ditionem. *deygnis*, Theſei ex Phædra filius & rex Athenarum, qui ab expeditione Trojana rediens, adversis ventis pulsus est in Thraciam, ibiq; a Phyllide Lycurgi regis filia hospitiū & le- ſo susceptus est: apud quam quōdā aliquid deliſſet, Athe- nas abiit, ibiq; mortuo patre imperium suscepit oblitus Phyl- lidis, cui se reditūrum juraverat. Quapropter illa videns se de- ſeritam, amoris impatientia de amygdalo se suspendit. Vide infra P H Y L L I S, ubi hæc copioſius tractantur. Ovid. lib. 2. de Arte: Et tibi Demophon Theſei criminis hæres, Phyllide de- cepta nulla relicta fuit, &c.

Demōpōlis, penult. corr. & Neocles Theſiſtochis clarissimi Athenienſis ducis filius fuit, qui quum apud cives suos me- miſſent legum, qua adversus exules late erant, a paternis inimicis lapidibus obrui ſuit. Cæſ. lib. 8. cap. 12.

Dēmōſthenēs, pen. corr. *deygnis*. Ger. Ein ſittreſſender / verſtändiger Redner die Griechen / welcher die andern all weit über- troffen hat. Nomen Oratoris clarissimi, & Græcorū omnium Oratorum principis. Hic natus patre qui Cultellarius cognom- inatus est; quod domi haberet officinam & operarios cul- tellorum. Relictus puer in hereditate locupletis, tutorum fraude, & negligentia direptis bonis, vix habuit unde præceptori- bus mercedem solveret. Verum quum multo studio, & labo- rioso periculo in clarissimum oratorem evaſiſſet, libertatis, Græciæ deſenſor, publice gravibus concionibus Philippum inſectatus est, utpote publicæ libertatis inſidiatorem. Poſt cujus mortem patria pulsus, tandem revocatus est. Sed jam mortuo Alexandro, & Antipatro rebus Græciæ præpoſito, quum manſeram ſibi necem imminere videret, relicta Athenis, in Calauriam inſulam (ut ſcribit Suidas) ubi aſylum erat Neptuno ſacrum, conceſſit. Quod quum veniſſet, Archias æſtor tragœdiarum, qui ab Antipatro miſſus erat, ut Demo- ſthenem comprehenderet, primū ei perſuaſere conatus, ut unā ſecum ad Antipatrum ſe conferret, nihil moleſtæ ab eo perpeſſurus. Cuius fraude intelleda Demōſthenes: Nihil eſt (inquit) Archia quod coneris. Neque enim in ſcena mihi un- quam placuiſti mihi, neq; nunc perſuadebis legatus. Quum autem Archias ſe per vim detrahiturū minaretur. Tandem (inquit) Macedonica præcula aperuſſimam prius quidem tan- quam hiſtrio ſimulabas. Verum age, parumpet expecta, dum pauca domeſticis ſcribo. Hæc locutus, ſumpto libro tan- quam ſcribere vellet, calamus ori admoovit, deinde caput ve- ſte regens, ſe inclinavit, quomōdo ab ara retraheretur, cecidit, ſpiransq; animam emiſit. Hic eloquentiæ ſtudio ſtrepens jugiter lucubrabat, adeo ut duos vel tres meſes continuos domi incluſus, ſine intermiſſione ſuaderet, abraſa parte capi- tis, ut excundi facultatem ſibi præſtiperet. De hoc Hierony- mus. Demōſthenes plus olei quàm vini expendiſſe dicitur, & omnes opifices nocturnis ſemper vigiliis præveniſſe.

Dēmōſ, *deygnis*, Locus in Iſthaca, aliis *deygnis* dicitur. Apud Athenienſes virum ſignificat. Steph. Eſt etiam pars tribus.

Deo, *deygnis*, Ceres à Græcis appellatur, *deygnis* *deygnis*, eod quod frugum fuerit inventrix. [Ger. Die Ceres, ein Göttin der erſchaden des Getreids.] Hinc Deoſ patronymicum, ſilia Deus, quæ eſt Proſerпина. Ovidius 6. Metamorphoſ. Addidit ut Satyri cœlatus imagine, pulchram Iuppiter implevit gemino Nyctæida formæ Macmolyneæ pallor, varius Deoſa ſerpens.

Derā, *deygnis*, Ibenæ regio, per quam Sicanus fluit, Stephanus. Quamquam civitasne an regio ſit, in Græco non addatur.

Derbē, *deygnis*, Caſtellum eſt & portus Iſauriæ, patria Timo- thei, qui D. Pauli diſcipulus fuit.

Derbites, *deygnis*, Gentile.

Derbices, *deygnis*. Ger. Graſſamme Weider in Nharnebe den dem Hircaniſchen Meer / durch welche Landſchaft der ſey Oxus ſauſt. Populi ſunt Aſiæ, autore Plinio, proximi Hyrcano mari, quos Oxus amnis medius ſecat. Hi acerrimi delictorum vindicato- res creduntur: utpote qui leviſſimum quodq; delictum capite puniant. Parentes grandævos, poſtquam annum ſeptuageli- mum fuerint egreſſi, jugulatos devorant, ſanctæ arbitrarie à cognatis illos, quàm à vermibus abſumi: citra ſeptuageli- mum annum obcuntes, nō edunt, ſed humant, ut ſcribit Sero- bo lib. 2. Hoſ Hieronymus. Derbies vocat Maſſagetae (inquit) & Derbies miſerrimos putant, qui ægrotatione moriantur: & parentes, cognatos, propinquos, quum ad ſenectutem vene- runt, jugulatos devorant, rectius eſſe dicentes, ut à ſe potius, quàm à vermibus comedantur.

Dercē, *deygnis*, Fons eſt frigidiſſimus æſtate, inter Biſibilim & Se- gobrigam, in ripa ferē Salonis amnis. Hæc Calepinus ex Pe- rotto. Martialis tamen hunc fontem Dirceniam vocat, non

Dercem. Sic enim ſcribit, lib. 1. ad Lucian. Tepida natabis ſe- ne Congedi vada, Mollesq; Nympharum lacus: Quibus re- miſſum corpus aſtringes brevi Salone, qui ferrum gelat. Axi- dam rigens Dircenna placabit ſitim, Et Nemex, quæ vincit a- ves. Quo in loco, ſi Dircellegatur, verſui dicitur ſyllaba.

Dercēto, *deygnis*, Nomen eſt fabuloſæ deæ, quæ apud Ioppæ, autore Plin. aut (ut Diodor. lib. 1. placet) juxta Aſcalonem ca- litar humana facie, reliquo corpore piſcis. Hinc Syn. Atarga- tim vocant. Filiam habuit Semiramidem, quæ à columba educatam ſeruit. Ob id ſacras genti aves eas eſſe, oſtendit Ti- bullus Alba Paſteſino ſanctæ columba Syro.

Dercyllus, *deygnis*, Vnus e præſectis Pyrrhi, teſte Plutarcho.

Dercē, *deygnis*, Vibs Arcadiæ, Steph.

Derrhē, *deygnis*, locus Læonicæ: Gentile Derrheus, vel Derrhea- tes, unde Derrheanidis Dianæ templum, Stephanus.

Derrhan, *deygnis*, Stephanus: populi Thraciæ. Herodotus Der- heos vocat, ut ſequitur.

Derſei, cum æ diphiſiſſongo. ſive (ut alii legunt) Derſes, *deygnis*, Populi ſunt Græcorum in litonibus Thraciæ, quoru me- minit Herod. lib. 7.

Dertonæ, æ. pen. prod. *deygnis*, Stephano, Inſubricæ oppidum eſt ad Padum fluvium, quod à Ptolemeo Taurinis ænumera- tur. Hodie vocatur Tortona.

Dertōſa, Vibs Hiſpaniæ, vide Lettoſa, ut apud Ptol. ſcribitur, quod nō placet eſſe potius Dertōſa, quum hodie Tortoſa nū- cupatur.

Dertūſe, ſuerunt oratores Perſici, teſte Herod. lib. 6. *deygnis*, *deygnis*, Steph. populi ſunt Perſici, ex 1. lib. Herod.

Deſili, *deygnis*, populi Thraciæ, Steph.

Deſirates, *deygnis*, Liburniæ populi in cœventu Narbone- ſi quos commemorat Plin. lib. 3. cap. 22.

Deſicōſ, *deygnis*, Inſula eſt exigua Thraciæ adjacent, nō pro- cul à Cherroneſo: cuius meminit Plin. lib. 4. cap. 13.

Devā, *deygnis*, Britanniæ oppidum eſt in traſſu Orientali, teſte Ptolemeo, lib. 2. cap. 3.

Devānā, *deygnis*, Oppidum Taurorum in Orientali parti- bus Britanniæ, qui hodie *Devā* dicitur. Autor Ptolem. libro 2. capite 3.

Deucaliōn, *deygnis*, Ger. Ein Sohn Prometheus, welcher atemig mit ſeiner Handſtrafen Pyrrha in dem all gemeinen Waſſerſturm die Eandſchaft in Threſſia iſt erſchoten worden. Nomen propion- ſili Promethei, cui aſulto Epimetheus patruus Pyrrham ſuum conjugio junxit. Poſt quod quum hic apud Theſſalos regum, ingens diluviū contigit: quapropter arrepta navi ſolus Deu- calion cum Pyrrha ſervatus, in Parnalum montem delatus eſt. Ceſſantibus verd aquis Themiftoſ oraculum aſtit con- ſultaturus de humani generis reſtitutione: quæ reſpondit, ut eſſa Magna matris poſt tergum jaceret. Conſectis igitur poſt tergum lapidibus, quos Deucalion jecerat, in mare: quæ Pyrrha, in ſexinas vertebantur. Iuven. Sat. 1. Ex quo Deu- calion nymphis tollentibus æquor, Navigio montem molli ſua. Vide fabulam apud Ovid. lib. 1. Metam.

Deucaliōnēs, æ. um, ut Deucalion etiam imbres, qui pro maximis & copioſiſſimis imbribus ponuntur à Poëtis, ſive pro univer- ſo totius orbis cataclyſmo, quem illius voluit Poëtæ con- giſſe temporibus. Lucan. li. 1. Deucalionis eſt ſuſcipere Aquas imbres. Vnde Deucalionex, Ovid. 7. Metam.

Develton, Plinio, *deygnis*, Ptolemeo, Oppidū Thraciæ me- diterraneanæ lacum habet ejuſdem nominis. Vtulusq; mem- nit Plin. lib. 4. cap. 11. Vulgo *Develis*.

Dēverrā, Dea ab antiquis putata eſt, quam venerabantur, ut ſcopis domum vertere poſſent.

Dexāmēnē, *deygnis*, una ex nymphis marinis, à recipiendō dicta. *deygnis* enim in recipio dicitur.

Dexāmēnēs, plurali numero, *deygnis*, Ambraciæ regiūna eſt: ita dicta à Dexameno Meſoſi filio, & Ambracia ſua Phi- bantia, qui Solis filius fuiſſe perhibetur. Autor Stephan.

Dexāri, *deygnis*, Populi Chalorum Encheleis propinqui, Ste- phanus.

Deximontani, Carmenix populi, dextera ripam Crani an- nis accolentes. Autor Plin. lib. 6. cap. 23.

Dexiphanes, Pater Soltrati architecti, Stephanus in Phoro.

Dexippus, *deygnis*, Orator Athenienſis fuit, ſub Valeriano & Aureliano principibus. ¶ Fuit & alter hæc nomine mæ- cus, patria Couſ, diſcipulus Hippocratis. Autor Suidas.

Dē, ante l.

Dīā, *deygnis*, Inſula eſt maris Aegæi, una Cycloſum, diſtans à Delo XVIIII. paſſ. Aliis nominibus Naxos dicta, & Sicilia minor, & Diouſſias à vini fertilitate. Autor Plin. lib. 4. cap. 12. In hac Li- ber pater Ariadnem à Theſeo deſtitutam, uxorem ducit qua de cauſa etiam Baccho ſacram eſſe voluit. Ovid. in Trif. Quæ brevis æquoreis Dia ſeruit aquis. ¶ Eſt item Dia Theſſaliæ ubi Acæo condita, Alia item Thraciæ, ad Athon montem.

Trifla

Tertia, Euboea. Quarta, insula juxta Scyllam Peloponnesi promontorium, oppidum habens ejusdem nominis. Quinta, Lusitania ad Oceanum. Sexta, Italia juxta Alpes. Septima, Scythia, circa Phasim. Octava, Caria. Nona, Bithynia juxta Pontum. Autor Stephanus.

Dilidia, dea nomen, quae apud Sicyonios & Phliasios colebatur: quae eadem fuisse creditur cum Hebe juvenutis dea, vide Strabonem lib. 1.

Diabitae, *Διαβίται*, Stephano, Insulae quatuor in mari Carpathio circa Rhodum, quas recenset Plin. lib. 5. cap. 31.

Diaprepene, *Διαπρένη*, Cappadociae regio ad Halym fluvium. Strabo lib. 12.

Diacrata, *Διακράτα*, Atticae Pallantis sedes. Steph.

Diades, *Διάδες*, nomen dedit Diadi urbi in Lycia, quam condidit Stephanus.

Diadochi, *Διαδοχοί*, Urbs est in Persia non procul ab Ctesiphonte. *Διαδοχός*, Stephan.

Diadumenus, *Διαδύμενος*, Quasi vittatus, diadematusque: quo nomine dicitur est juvenis quidam speciosus, quae Polydectus ex arte expressit. Plin. lib. 34. cap. 8. Polydectus Sicyonius, Agelaidis discipulus, Diadumenum fecit molliter juvenem, centum talentis nobilitatum.

Diagoras, *Διαγόρας*, Ger. Ein Dichter Philosphus in Athen det von tetam Dem nicht gedenkt hat. Nomen philosophi qui *Διαγόρας* cognominatus est, quod nullo deos esse putaret, myseriamque omnia ita contemneret, ut alios etiam ab eis averteret. Quare ab Atheniensibus pulsus est, qui talentum pollicitus sunt eis qui eum interficerent. Suidas. Hujus Diagoras meminit Cicero lib. 1. de Natur. deor. Quid Diagoras, Atheos qui dicitur est: postquam Theodoros: nonne aperit deorum naturam sustulerunt? *¶* Fuit & Diagoras quidam Rhodius, cujus meminit Gell. lib. 5. cap. 15, his verbis: Diagoras tres filios adolescentis habituum pugilem: alterum pancratiasten: tertium luctatorem, eosque omnes vidit vincere, coronarique eodem Olympice die: & quum cum ibi tres adolescentis complexi, coronas suis in caput patris positis, suaviarentur, quumque populus gratulandus flores undique in eum jaceret, ibi in stadio inspectante populo, in oculis atque in manibus filiorum animam efflayit. Hujus Diagoras meminit Cicero libro 1. Tusculanarum quaest.

Dialis, *Διαλις*, *Διαλις*, Quod Iovis est, quem *Δια* vocant Graeci: unde nomen Dialis, Iovis ministerio assignatus a Numa Pompilio, ut docet Liv. lib. 1. ab Urbe: Graeci etiam *Δια*, pro aere ponebant, quo pacto nos etiam Iovis vocabulo utimur. *¶* Unde si adjectivum Subdialis, *Διαδάλια*, id significans quod extra caelum est aeri, & caelo expositum. Plin. lib. 34. illa super terram ex dialibus petris creditur hinc ex obrutis. Idem lib. 36. cap. 25: Subdialis pavimenta Graeci invenere est, quae permanent sub dio. *¶* Dialectem Consulem, *Διαλεκτικός*, dicit Cicero pro Consule unius diei, Iudaeis nimirum in voce ambigua, non secus ac si die dialis diceretur. Unde celebratur illud fecimma eius in Caniniū Olm Flamines, nunc Consules diales sunt. Hujus compositum potest videti novendialis: de quo vide infra suo loco.

Diana, Iovis filia ex Latona, eodem cum Apolline partu edita. *Δία*, Ger. Ein Tochter Latona und ein Sohn Apollon. Eadem & Luna dicitur, sive quod noctu una: hoc est, sola & sine fratre luceat: sive quod lumen a sole accipiat, quasi luce lucens aliena. *¶* Ger. Der Mond. Praeterea & Nodiluca dicta est, sub quo nomine etiam templum in palatio dedicatum habuit. Hanc parturientes lunonis Lucinae nomine invocabant: lunonem quidem appellantes a juvando: Lucinam vero quod partum in lucem profere putaretur. Virg. 4. Aeglog. Calla fave Lucina, tuus jam regnat Apollo. Graeci *Δια* vocant. Alii Lucinam dictam putant quod oculis & luci praesit: alii a luco quem Roma in Exquilis habebat. Eadem & Proserpina, *Δια* dicta est, & Didymna: quae appellatio ratione vide suo loco. Apud inferos Hecate dicitur, vel quod centum vicinis placetur, vel quod centum annos errare faciunt infelices. Dicta est & Perga *Δια*, a Perga Pamphyliae oppido, in quo templum habuit insigne. Plures tamen Dianae fuisse Cicero libro ultimo de Natura deorum scribit: sed illa nominatissima est quae eodem partu cum Apolline ex Iove & Latona nata est. Haec ob virginis amorem ferunt hominum confortia fugisse: & ut a se libidinis prurium amoveret, venando sylvas incoluisse, paucarum virginum comitatu contenta. Arcum ferebat & pharetram, succincla semper incessens, & cothurno induta. Ob hanc causam sylvarum & nemorum dea putabatur. Dicta est Falcelis a faece lignorum, ubi ejus simulachrum abditum erat, quod occiso Thoante Tauricae regionis rege ab Iphigenia Agamemnonis filia in Italia delatum est. Laudatissimum templum habuit apud Ephesios: aliud ite in Taurica regione, ubi carne tantum humana litabatur. De hac Lucan. lib. 1: Et Taurorphythicae non

mitior ara Dianae. *¶* Dianam autem dictam putant, quasi Iovinianam, *Δία* dicitur enim (ut jam diximus) Iovis filia ex Latona.

Diāniūm, *Διάνιον*, Volgd *Demā*, Oppidum est Hispaniae Tarraconensis in ora maris Balearici. Ptolemaeus inter Edetanorum oppida enumerat, lib. 2. cap. 8.

Diaphanes, *Διαφανής*, Fluvius est Siciliae, ea in parte qua Syria contemina est: ita dicitur ab aquae perspicuitate. Vide Plin. lib. 5. cap. 27.

Dias, Sophista Ephesius Philippi Macedonis tempore commemoratur a Philostrato.

Dias, *Διάς*, Lyciae oppidum a Diade quodam conditum: a quo & nomen accepit. Autor Stephanus.

Dibutades Sicyonius, teste Plin. lib. 37. cap. 2. primus Corinthi sigillus fuit, qui ex creta vasa corporis conficere, & extremis limbicibus regularum personas imponere.

Dicæa, *Δικαία*, Urbs Macedoniae in Thermoico sinu, a Dicæo Neptuni filio. Autor Plin. lib. 4. cap. 16.

Dicarchia, *Δικαρχία*, Urbs olim celeberrima in ora Lucaniae, quae nunc *Puteoli*, quod ea civitas quondam iustissimè regebatur. Nam Graeci *δικαίος* iustum vocant, *ἀρχή* principatum: Sunt qui Dicarchiam vocant hanc urbem per quatuor syllabas. Unde & possessivum Dicarchius apud Sidonium Apollinarem legitur: Namque Dicarchea translatus pulvis arenae. Loquitur illic de pulvere Puteolano, qui in aspergendis Palestinarum corporibus primam laudem habebat.

Dicarchus, *Δικαρχός*, Philosophus fuit Siculus, ex Messana civitate, Aristotelis auditor, Philosophus, Orator & Geometra: scripsit de Republica Spartatarum, quem librum quottannis praelegere in loco publico cautum erat, juvenesque audire convenire. Hic opinatus est hominum exordium nullum existisse, tanquam semper fuerit humanum genus. Composuit tres libros, in quibus scribit animam nihil aliud esse quam vim quandam atque potentiam aequabiliter fusam, tam in corporibus brutorum quam hominum, eamque a corpore credebat esse inseparabilem, & unam cum corpore interire. *¶* Fuit item alter Lacedaemonius grammaticus, Aristarchi auditor. Suidas.

Dicæogenes, *Δικαίογενής*, Poeta, scripsit Tragedias & Dithyrambos. Autor Suidas.

Dicæ, *Δικαία*, teste Ptolem. lib. 3. Mons est Cretae: sic dicitur a Diac nymphæ quae in eo colebatur.

Dicæusa, *Δικαία*, Cretensis. Virg. 4. Georg. Dicæo caeli regem pavere sub antro.

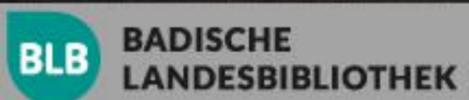
Diçynnæ, *Διακύννη*, Cognomen est Dianae. Scribit Dioscorus lib. 6. Diçynnæ ex Iove genitam, in Creta coluendine Dianae familiarissimè usam esse, quae res causam praebuit ut quidam Diçynnæ, Dianamque tandem esse existimarent. Callimachus ait: Diçynnæ a rebus piscatoriis (quae *Δικύνα* dicunt) denominatam, intra quae fugiens evaserit violentiam Minos regis eam libidinis causa insequentis. Alii a rebus venatoriis ita dictam volūt, quorum ulum prima traditur invenisse. Vide ea quae supra annotavimus in dictione BRITOMARTVS.

Diçynnæum, *Διακύννηον*, Diçynnæ templum in monte Cretae, cui nomen est Tityrus: cujus meminit Strabo lib. 10.

Diçlys, *Διακλύς*, Vnus ex Centauris fuit Pirithoi manu interfectus, ut est videre apud Ovid. lib. 12. Metam. *¶* Fuit etiā hoc nomine historicus Cretenis, qui cum Idomeno rege Cretae ad expeditionem Trojanam profectus, totū illud bellum Phoenicum lingua conscripsit. *¶* Fuit & Diçlys piscator quidam qui Perseum educavit, de quo Stat. lib. 2. Fluctivagus volucres comedit Perica Diçlys.

Didia lex, *Διδία*, Ger. Ein Gesetz das zu Rom gemacht ward, in welchem man alle vberflüssige löcherlein in den Mauernd durch das gang Itanium bey einer gewissen Straß verbot. A latore Dido nominata, a Macrobo. lib. 1. cap. 17, inter leges sumptuarias numeratur, quae post Fanniam legem duo de viginti annos sequuta est, cujus ferenda duplex ratio fuit. Prima, ut non sola civitas Romana, sed universa Italia lege sumptuaria teneretur. Secunda, ut non modo qui convivia maiore sumptu fecissent, sed etiam qui ad ea vocati essent, atque omnino interfuissent, poena legis tenerentur.

Dido, *Διδώ*, Filia fuit Beli Tyriorum regis, quae primis nuptiis Sichæo Herculis sacerdoti iuncta fuit: quem quum Pygmalion Elise frater, thesauris ejus inhiis, ante aram obruncasset, illa in somnis monita, cum iis quibus Pygmalione invisum esse sciebat, visio illam thesauri navim conscendit, & in eam Africae partem, quae Zeugitana appellata est, delata, tantum sibi solum emittit, quantum taurino corio possit circumdari. Quo in loco quum corium in tenuissimas partes dissectisset, locum quae satis amplum complexa esset, urbem condidit, quam Carthagine appellavit, arcemque in medio urbis, quam a corio bubulo Byssam vocavit. Deinde quum Iarbas Gerulic

Rex nuptias ejus ambiret, recusantemq; vi, armisq; coheret, sibi ipsi manus intulit, præterea nimirum honesta morte occumbere quam prioris læti jura, secundis nuptiis polluere. [Ger. Ein Tochter des Königs zu Tyro, welche die Star Carthago soll erbaumen habi.] Virg. lib. 3, & 4. Aen. fabulatur Aeneã captã Troja à patria profugam, vi tempestatis Carthaginẽ fuisse delatam, Elifamq; amore ejus captam, quã præter spem desereret, mortem sibi concessisse. Quæ tamen res gravissimum Historicorum fide facillè refellitur, qui Carthaginem tradunt septuagesimo demum anno post Romam conditam ab Elifã conditam cepisse. Ab Aeneã vero in Italiam adventu usque ad Vibem conditam numerantur anni amplius quam trecenti, quibus Albx regnatum est. Hac de re extrat elegans apud Ausonium Epigramma, quo illa se ab impudicitie nota vindicat, monens lætorẽ, ut de moribus suis incorruptis potius Historicorum monumentis, quam Poëtarum fabulis fidem adhibeat. Hæc proprio nomine Elifã dicta fuit. Dido autẽ cognominata fuit à rerum gestarum magnitudine, quasi vitago.

Didymaon, didymon, Insignis faber ferarius fuit, cujus meminit Virgil. lib. 5. Aen. Et clypeum effecit jussit, Didymaonis artes, Neptuni sacro Danais de posse refixum.

Didyme, es, pen. cor. didymon, Insula in mari Siculo, una est Aen. Pomp. Mel. lib. 2.

Didymæus, didymus, Apollo dictus est, quod geminã speciem sui numinis præferat. Ex uno enim fonte lucis, gemino sydere spatia diei & noctis illustrat: interdiu per seipsum lumen præbent: noctu vero lunam illuminans. Vnde & Romani (ut inquit Macrobius) Solẽ Didymæi Apollinis appellatione venerantur. & Dicitur est & Didymæum templum Apollini dicatum apud Meletem, quod prius oraculum Brancidarum (ut autor est Plin.) appellatum est. De quo templo sic scribit Strabo lib. 4: Post Posideum Miletum est oraculum Apollini Didymæo sacrum apud Brancidas, ad decem & octo stadia ascendenti. Id à Xerxe incensum est, quemadmodum cetera templa omnia, Epheso excepto. Postea Miletum templum cõstruxerunt omnium maximum, quod propter magnitudinem remansit sine tecto, variis antiquitatum aruum donis sumptuosissime honoratum.

Didymus, vide in APPELL.

Digeri, digeri, populi Thraciæ, Steph.

Digito, appellatur Tygris fluvius, ubi tardior fluit: hoc est, usq; ad Medorum fines. Autor Plin. lib. 6 cap. 27.

Dijovis, Iuppiter appellatus est, vide DIE SPIEA.

Dynamene, es, dynamene, Nympha marina, Nereis & Dorides filia: ita dicta ab eo, quod in mari plurimũ polleat. Heliodus in Theogon. dynamenei ut Nereis ut, dynamenei ut.

Dinarchus, dinarchus, Corinthi civis nomẽ est, apud Plutarchum, qui Polyperconis fraude fuit interceptus.

Dindyme, vrbs Macedonia, didymon, Steph.

Dindymene, dindymene, & Dindyme, dicitur Cybele, quod in Dindymo Phrygiæ monte ejus sacra ferent. Mart. lib. 8: Non per myrica sacra Dindymenes lorat Gellia.

Dindymus, pen. cor. didymon, in singulari masc. gen. in plurali neut. luga sunt monti Idæi Phrygiæ, matris Deum dicata. Propert. Dindymus & sacre fabricata iuveta Cybellæ. Virg. li. 9. Aen. O vera Phrygiæ (neq; enim Phrygiæ) ite per alta Dindyma, ubi assuetus bosorem dactylia cantum.

Dinocrates, dinocrates, Messeniensis fuit, lascivus, luxuria, vitæq; incontinentia insignis: cui tamen alioqui in ædium ægonis suscipiendis non desisset animus. Hinc quum quodam die in multam noctem produxisset convivium, habituq; muliebri sumpto, coram conviviis saltasset: postero die adit Q. Flaminium, pene quem tum summa potestas erat, ostendens, si sibi daretur præsidium, posse se Messaniam ad defensionem sollicitare. Admiratus Flaminius in homine tam effeminato tantã audaciã: De his (inquit) postea videbimus. Te verò mitor unã tractare, saltare, & mulierem mentis posse, quum rem tantam animo audeas concipere.

Diobullum, diobullum, oppidum prope Pontum, Steph.

Diocites, diocites, vicus Aegypti, in quo sepultus est Osiris, Stephan.

Diocles, diocles, Atheniensis, antiquæ Comædiæ scriptor, cujus fabulas nonnullas commemorat Athenæus. & Diocles item medicus Carystius, Darii, Hyllaspis tempore, qui & commentarios quosdam de re medica scriptos reliquit.

Diocleus, Orsilochi filius, teste Hom. habitavit in Phœria, loco insigni.

Diocritus, [Pol. Diocritus] Quid sint diocriti, indicat Ammianus Marcellinus l. 27: Exploratis novissimis rebus, luxuriam adjuvamento militari maxime, adhibitis semicivibus paucis, quos diocrititas appellant. Iulius Capitolinus in Antonio philosopho: Atmarit & Diocrititas.

Diodorius, pen. prod. didymon, cognomento Chronus, Dialecticus ex latto Asia civitate fuit, ut Strabo est autor lib. 14,

qui Platoni tempore Euclidem audivit. Dicitur Chronus à Apollonio Chrono ejus præceptore, cujus ut famam obsecravit, ita & cognomen usurpavit. Dialecticus etiam appellatus, quod (ut ait Laërtius) primus involutum discretũ genus invenit. Hic apud Ptolemaum Soterem commorans, quum aliquando inter epulas à Sulpone firmone quosdam dicitur. Aëcos propositos, extemplo nequissimè extolvere, & ob id à rege per jurgium Chronus appellatus esset, convivium deseruit, ac edito per otium super ea propositione libro, ex animi motore extinguitur. Autor Diogenes Laërtius. Fuit item Diodorius quidã Stoicus philosophus, utroq; lumine orbis, cujus sic meminit Cic. in Bruto: Eram cum Stoico Diodoro, qui quã habitasset apud me, cũ Quinto vixisset, nuper est domi meæ mortuus, à quo cum alius rebus, tum studio summe dialecticæ exercebat. & Diodorius Comicus poëta, cujus Comædiæ enumerat Athenæus. & Diodorius Alexandrinus, filius Politionis philosophi ejus, qui cõposuit Dictionariũ Atticũ. Floruit Adriani temporibus. Suidas. & Diodorius præterea duos à Lydia Tiberi tempore Strabo commemorat, ambos oratores. Præterea fuit & Diodorius Siculus nobilissimus historicus, qui variam historiã libris quadraginta cõscripsit, quibus dicitur hæc nominavit. Floruit Augusti temporibus. & Diodorius Tarsensis, præsul, cujus meminit Hieronymus, & Suidas.

Diogenes, pen. cor. diogenes, Ger. Ein vernunft verstandiger Philosophus zu Athen. welcher in ein fast dachim wasser und dachim wasser und her tehet mit er wott. Nomen philosophi Cnici celeberrimi Anuithenis discipuli, de quo scribitur, quod quum Antisthenes nullum discipulorum reciperet, & perseverantẽ Diogenem removere non posset, novissimè clava minatus est, ut abiret. Cui ille subjecisse dicitur caput, atq; dixisse: Nullus tã durus baculus erit qui me à tuo posset obsequio separare. Verebatur Diogenes pallio duplici propter fugam, pã pro cellatio habuit, secumq; portabat clavã ob corporali fragilitatem, quã iam senex membra sustinere solitus erat. (ut scribit Hieronymus) hoc est, in diem vivens vulgò appellatus est, quod omni ab- stia solitudine cibum suum in singulos dies emendicaret. Habitarit autem in postarum vestibulis, & porticibus vitatum, quumq; se contorqueret dale, volubilem se habere domũ jocabatur, & se cum temporibus immutantẽ frigare enim, os doli vertebat in Meridie: ætate ad Septentrionem: & utcumq; sol se inclinaverat, Diogenem præteritum vertebatur. Ferunt accedentem Alexandrum rogasse ne sibi apricanti à sole obstitat. Obiit ferẽ nonagennus. Hic (ut autor est Cic. lib. 2. Tuscul.) jussit cadaver suum humatum abjici, quærentibusq; amicis, volentibusne & suis corpus suum dilanandum vellet relinquere Minime, sapis, sed bacillum apud me, quod illas abigam, ponitor: miridens nimirum amicorum præpositeram curam, qui tantopere de humatione cadaveris omnis sensus expertus erãt sollicitus: quasi magnam quiddam interesset, à se sine, an à vermibus absumtor. & Fuerunt alii quatuor Diogenes, quoru unus fuit Apolloniaris Anaximenes auditor, temporibus Anaxagoræ: alius Sicyonius, qui Peloponnesiaca scripsit: alius Stoicus ex Seleucia, qui Babylonius ob vicinitatem dicitur fuit: alius Tarsensis, quæstionum prætorũ scriptor. & Poliremus fuit & Diogenes Laërtius, qui de vita & moribus philosophorum opus scriptum reliquit.

Diogenianus, diogenianus, Hæta diensis insignis grammaticus fuit Adriani temporibus, qui dictionariũ Græcum per alphabeti ordinem cõscripsit. Autor Suidas.

Diogenetus, autote Plin. lib. 2. cap. 17. didymon, fuit unu de rebus Alexandri regis mentor. & Alius fuit sub Antonian philosophus, hoc pector egregius: de quo Iulius Caput. & Alus Clitomachi Poeti pater, qui successit Carneadi: antea Alibudal nominatus Eucere & alii hujus nominis. Dicitur autẽ Diogenetus per syncope pro Diogenetus, didymon, hoc est, sine genitus.

Diomedes, diomedes, Phœbantis filia fuit, quam Achilles et Lebo raptam concubinam habuit. Homer. lib. 9. liad.

Diomedes, diomedes, Vrbs Danorum, à Diomede condita, Stephan.

Diomedes, diomedes, Rex Aetoliæ, Tydei & Deiphilæ filius, qui cum reliquis Græcis ad Trojam profectus ad eã brevit se gessit, ut post Achillem & Ajacem Telamonium fortissimè haberetur: Nã præter occisos à se reges, & singulores pugnas adversus Hectorẽ & Aeneam aliosq; insignes Trojanorum principes, & captos Rhæsi equos, Palladiumq; Troiani iudicium, Martem quoque in eo bello vulneravit. Venentem in dextra manu, eum Aeneam protegere velet. Quam obrem dextra dignata, Aegiale uxor ejus tantam libidinem immisit, ut cum Cyliabato Steleni filio concubere. Quare cognita, Diomedes domum reverti noluit, sed in Apuliam profectus, regni partem à Dauo accepit, ibique Apollon condidit. Quidam tenent Diomedem ab Aenea dolo occisum, nonq; socios

Drusus, *Drusus*, Vir Romanus, genere & eloquentia magnus, sed ambitiosus, & superbus. Catonis avus, de quo sic Cic. 4. de Finib. Conferam autē, inquit, arum tuam Drusum cum C. Graccho eius sepe aequali. Ad illis munus magnificentissimū dedit: Quætor in Asia nullis insignibus uti voluit, nequid ipso esset insignis: Tribunus pleb. Latinis civitatem, plebi as gnos, Equitibus curiam, Senatui iudicia permisit. Fuit & ante hunc M. Livius Drusus, cognomento Salinator, qui unā cū C. Nerone collega suo in Consulatu Asdrubalem vicit. Virg. 6. Aen. Quia Decios, Drususq; procul, & Drusus item alius Cicconis sodalis, de quo 3. de Nat. deor. sic scribit: Cur sodalis meus interfectus domi suæ Drusus, &c. Fuit & hoc nomine Livii Augusti filius, qui in Germania perit: de cuius morte extat Ovidii carmen consolatorium ad Liviam matrē.

Dryas, *Dryas*, Filius Hippolochi, & pater Lycurgi, qui in bello Thebano Eteoclis partes sequutus, quum in pugna Parthenopæum lethali idu vulnerasset, à Diana sagittis occisus est. Statius: Horrēdumq; Dryanta movet, &c.

Dryades, *Dryades*, Ger. *Waldgötter* Nymphæ sylvarū præfides: ita dicit à Græco nomine *dryas*, quod quavis propter quercū significata accipitur tamē pro quavis arbore. Virg. 1. Georg. Ferte simul Faunūq; pedem, Dryadesq; puellæ: Hamadryades autē dicuntur singularum arborum nymphæ, quæ cū iis unā nasci & occidere dicuntur: cuiusmodi describit Ovid. lib. 8. Metam. quercu annofa ab Ericichone succisa interemptam.

Dryantides, *Dryantides*, Dicitur est Lycurgus Thraciæ rex, à patre Dryante. Ovid. in Ibin: Utque Dryantidæ Rhodiæ pæta regna tenent.

Dryidæ, *Dryidæ*, Ger. *Die weisen vnd geistlichen bey den vntert Gallen*, sive Druidæ, sive etiam Druides, dicti sunt Gallorum sacerdotes, qui de totius gentis controversiis constituebant. Nomen habere creduntur à ditione *dryis*, quæ olim quavis arborem: hodie verò peculiariter quercum significat, quod maximè in lucis versabantur. Plin. lib. 16. cap. 44: Nihil habent Dryidæ: ita enim Galli suos appellant magos Iulio, &c. Cæf. lib. 6. bell. Gall. Druidæ rebus divinis intersunt, sacrificia publica ac privata procurant, religiones interpretantur. Ad hos magnus adolescentium numerus disciplinæ causa concurret, magnoque sunt apud eos in honore: nam serè de omnibus controversiis publicis, privatisque constituunt. Et si quod est admissum facinus, si cædes facta, si de hereditate, de finibus controversia est, iidem decernunt, præmia, poenarūq; constituunt. Vide de his plura apud Cæsarē, quæ hic brevitate causa omittimus. Hanc religionem (inquit Suetonius) sub Augusto interdictam, Claudius imperator quintus poenitis abolevit. Pro iisdem etiam dicimus Druides, Druidū, per tertiam declinationem. Cæsar bell. Gall. lib. 6. Sed de his duobus generibus alterum est Druidum, alterum Equitum. Et paulo post: His autem omnibus Druidibus præest unus, qui summā inter eos habet auctoritatem.

Drylæ, *Drylæ*, vicus, *voussaint*, procul à Pontica Trapezunte, Stephan.

Dryme, *Dryme*, Vrbis Libyæ, Steph.

Drymia, *Drymia*, Vrbis Phocidis, Steph.

Drymusa, *Drymusa*, Insula Ionis, Steph.

Drymodis, Peloponnesi regio mediterranea, postea Pelopis, & novissimè Arcadia dicta. Plin. lib. 4. cap. 6.

Dryope, *Dryope*, vel *Dryopis*, urbs circa Hemoniæ Dryopes autē circa Octam, à Dryope Eurypyli filia dicti sunt, Steph.

Dryopis, *Dryopis*, Populi Epironici, de quibus Strabo lib. 8. & 11. Virgil. 4. Aeneid. Cretesque, Dryopesque sicunt, pictiq; Agathyrsi.

Dryopta, *Dryopta*, *Dryoptis*, regio Dryopum circa Trachinam, Stephan. Vide CYTHNVS.

Drys, *Drys*, Vrbis Thraciæ, & alia Oenotrorum: item vicus Lyciæ circa Arum fluvium, Steph.

Dryfus, vir Trojanus apud Homerum in Iliade.

Dryfus, *Dryfus*, Samos olim dicta est, Steph.

D ante **V**.

Dubis, Gallie fluvius, Vesuntionem Sequanorum oppidum medium secans, Dolamque alluens. [German *Die Dub* / *ist ein Fluss in Burgund* / *flusst gen Wisan* vnd *Doll* / *heißt jetzt Le Doux*.] Meminit ejus Cæsar, lib. 1. bell. Gall. A nonnullis Aldualdubis appellatur.

Dubitapes, filius egregius, qui vasa ex rubra creta primus finxit.

Duellonam, Bellonam antiqui appellabant, teste Varrone lib. 4. de Lingua Latina. *duell*.

Ducena, *Ducena*, Vrbis Cadurcorū in Gallia Aquitania, apud Ptolemaeum, lib. 2. cap. 3.

Duilius, sive (ut alii vocant) Duellius, Nomen civis Romani, qui primus Romæ navali certamine triumphavit. Is jam senex & trementi corpore, in quodam iurgio audivit exprobrari sibi os factidum, & tristis se domum contulit. Quamque uxori

quectus esset quare nunquam se monuisset, ut hinc vino mederetur: Fecissem (inquit illa) nisi purassem omnibus vitiis se os dolere. Cic. in Orat. Quid vero licentius quam quoddam hominum etiam nomina contraherent: quod essent approbatum ut Duellum, bellum, & Duis, bin sic Duellium cum qui Peros classe devicit. Bellum nominaverant, quum superiores semper appellati essent Duellii.

Dulichia, *Dulichia*, Insula est in mari Ionio, non procul ab Ithaca, una ex iis quibus Ulysses imperabat. Virg. 3. Aen. In medio apparet fluctu nemorosa Zacynthus, Dulichiumque, Samoque, & Nestos ardua saxa.

Dulichia, a, um, Propertius: At quum Dulichias Pallas speratur ad aras.

Dulopolis, *Dulopolis*, Ger. *Kastell in Libyen* id est, Scythorum civitas, in Libya est. Alia Hierodotolum est, in qua unicus liber est. Ajunt & in Creta Dulopolin esse mille virorum. Est etiam parva regio in Aegypto huius nominis, Steph.

Dumatha, *Dumatha*, Vrbis Arabiæ, Steph.

Dunsum, *Dunsum*, Ptolemæo urbs est Britannicæ, inter Austrum, & Occalum sita.

Dura, *Dura*, [N77 *dura*], *Dura*, Stephano, oppidum Mesopotamiæ, cuius incolæ dicuntur Dureni, Steph.

Duram, *Duram, Stephanus, Quidam putant esse nomen fluvii, circa quem gigantes turrim Babel fecerunt. Alii volunt esse campum. Vide est apud Danielem in campo Duram fluvium Nabuchodonosor statuat.*

Duria, sive Durias, *Duria*, Straboni, fluvius est Edetanorum, in tractu Tarraconensis Hispaniæ, Valentiam præterfluens, & in sinum Sactonem se exonerant. Plin. lib. 3. cap. 3. & Pomponius lib. 2. Salust. Turiam vocat, lib. 4. Historiarum: Inter læva moenium dextrum flumen Turia, quod Valentiam parvo intervallo præterfluit. Quam scripturam rationem in Claudio quoque observavimus, qui sic habet: Floribus & iustis formosus Turia ripis. Phocas, aliiq; nonnulli non incedentes Grammatici, nomen hoc neutro genere efferebant, quemadmodum & Mulucha, pro Africa fluvio, & est & alter equidè nominis fluvius in latere Occidentali Hispaniæ, per Vætones, & Vaccos in Oceanum influens, teste Strabone lib. 3. Ptolemæus lib. 2. cap. 6. Doriam appellat. Plin. item libro 3. cap. 16. Durias duos commemorat ex Apennino montes, & in Padum influentes. Item alium in finibus Germaniæ, Sævos à Carnuntis dirimentem, lib. 4. cap. 12.

Duriopus, *Duriopus*, Vrbis & regio Macedoniæ, Steph.

Durocotorum, *Durocotorum*, Gallie Belgicæ vrbis est, Rhemorum metropolis, apud Prol. lib. 2. cap. 9.

Dusare, *Dusare*, Scopulus & vertex altissimus Arabiæ: sic & Dusus à Dusaro deo, qui apud Arabes & Dacchos colunt. Gentile, Dusareni, Steph.

D ante **Y**.

Dymas, Virg. 2. Aen. Iphitus oblatam per Lunam Hypaniæ Dymasq; item Dynam, tribus Dorienum, Steph.

Dymbrus, *Dymbrus*, Vide THYMBRA.

Dyme, *Dyme*, Vrbis Achaie ultima ad occasum, quam Antimachus Cauconidem à Caucone fluvio cognominat, Steph.

Dynimene, Vide in D ante L, ubi male collocatum est.

Dyndasum, *Dyndasum*, Vrbis Carie, Steph.

Dyrhaci, *Dyrhaci*, Populi ad Baëros & Indiam pertinentis. Vide plura apud Steph.

Dyrhachium, *Dyrhachium*, Vulgè *Durace*. Germ. *Die Dyr* in Macedonia am Adriaticæ in Mare setegæ. Vrbis est in parte Macedoniæ, quæ mari Adriatico incumbit, distans à Boudulo CXXX. M. pass. trajectu. Didum autem voluit Dyrhachium à nomine ejus qui urbi portū adiecit: nam antea Epidamnus vocabatur, teste Plinio lib. 3. cap. 23. Hanc urbem Cicero exilii sui tempore amicissimam expertus est, & officiosissimam, in qua & commoratus est, donec Senatusconsulto revocaretur. Vide plura apud Steph. cui alia hujus nominis Laconia urbs est, una ex centum: & Illyriæ regio Dyrsachia, cuius incolæ Dyrsachii & Dyrsacheni.

Dyspontium, *Dyspontium*, Vrbis Pisæ, à Dyspontio Peloponnesio, Stephanus.

Dystrus, Vrbis Eubœæ, *Dystrus*, Steph.

E

E antes, Nomen proprium historici Cytæi, qui fuit eadem civitate, qua Pygmalion in Oriente regnabat.

E antus, à veteribus dicitur est, qui postea Iantus, qui ineunti anno credebatur præfide. Sept enim antiqui secundā vocalem pro terna aliter paverūt, quod & ipsum testatur Quint. lib. 5. cap. 6. Quis loon e quoq; in loco fuit, ut Meneria, & Leber, & Mageber, &c. E' *Irinius*.